

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. ve věci

žalobce: **Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava**
sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 33 Ostrava - Poruba

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 11. 2016 č. j. 3523021/16/3200-31471-83108 a č. j. 3523008/16/3200-31471-803108, ve věcech odvodů za porušení rozpočtové kázně

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 30. 11. 2016 č. j. 3523021/16/3200-31471-83108 a č. j. 3523008/16/3200-31471-803108 **se zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **6 000 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2016 č. j. 3523021/16/3200-31471-83108 a č. j. 3523008/16/3200-31471-803108, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 30. 11. 2016 č. j. 3523021/16/3200-31471-83108 a č. j. 3523008/16/3200-31471-803108, kterými byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 404 742 Kč a odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 2 293 538 Kč.
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že projekt „Regionální materiálově technologické výzkumné centrum“ byl realizován v souladu se schválenými podmínkami a projektovými dokumenty dle rozhodnutí o poskytnutí dotace ze strany řídicího orgánu, kterým bylo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) v rámci programu Výzkum a vývoj pro inovace, registrační č. CZ.1.05/2.1.00/01.0040. Žalobce jako zadavatel veřejné zakázky Vakuová indukční pec s odléváním na vodou chlazený rotující měděný válec a s klasickým odléváním (dále jen „VZ“) postupoval v souladu se zákonem a maximálně transparentně. Zakázku vyhlásil dne 20. 6. 2011 v režimu otevřeného nadlimitního řízení. Žalobce obdržel dvě nabídky, přičemž ani jedna z nich nesplňovala podmínky zadávací dokumentace dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „ZVZ“), a proto byl zadavatel nucen oba uchazeče vyloučit a zadávací řízení v souladu s ust. § 84 ZVZ zrušit. S ohledem na plnění cílů celého projektu byl žalobce povinen zajistit pořízení předmětu VZ do konce roku 2012, kdy celý projekt končil, a to včetně úhrady kupní ceny. Žalobci bylo známo, že dodací lhůta předmětné VZ činí minimálně 9 měsíců od podpisu smlouvy. Proto existovala oprávněná obava, že při opakování otevřeného nadlimitního řízení nebude z důvodu zachování zákonných lhůt pro zadávací řízení možné provést plnění do konce projektu. Žalobce se proto rozhodl využít institutu jednacího řízení bez uveřejnění podle ust. § 23 odst. 2 ZVZ v návaznosti na ust. § 23 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Žalobce byl povinen kromě splnění zákonných náležitostí dodržovat také pravidla pro zadavatele zakázek spolufinancovaných z operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (dále jen „Pravidla pro výběr dodavatelů“). V souladu s těmito pravidly žalobce požádal dne 29. 9. 2011 řídicí orgán o výjimku za účelem využití jednacího řízení bez uveřejnění pro pořízení VZ, která mu byla udělena.
3. V další části žaloby žalobce vymezil žalobní body, jimiž napadl žalované rozhodnutí:
 - 1) žalovaný posoudil postup žalobce jako nesprávný a v rozporu s rozpočtovými pravidly na základě extenzivního a nesprávného výkladu ustanovení bodu 10.7 Pravidel pro výběr dodavatelů, neboť toto ustanovení se vztahuje na uplatnění výjimek podle § 18 ZVZ, tedy na situace, kdy zadavatel hodlá postupovat zcela mimo režim zákona. Žalobce však postupoval v souladu s ust. § 23 ZVZ;
 - 2) při postupu podle ustanovení bodu 10.7 Pravidel pro výběr dodavatelů má zadavatel doložit nezávislý posudek, který bude obsahovat jak ocenění obdrženého plnění, tak i zhodnocení výhodnosti zadavatelem zvoleného postupu, např. s ohledem na existenci potenciálně zaměnitelných produktů či služeb s odlišnými náklady.

Žalobce však znal běžnou tržní hodnotu předmětu VZ prostřednictvím nabídek, jež obdržel v předchozím zadávacím řízení a ocenění předmětu plnění tak nebylo nutné provádět. Žalobce má za to, že jeho žádost o výjimku má zcela jinou podstatu, než předpokládá toto ustanovení pravidel a samotný fakt, že realizaci otevřeného nadlimitního řízení včetně plnění a úhrady zboží nelze realizovat do určitého termínu, není možné prokázat znaleckým posudkem ani jiným způsobem, neboť se jedná o faktický stav vyplývající ze součtu lhůt pro realizaci zadávacího řízení a vlastní plnění veřejné zakázky;

- 3) žalobce požádal o udělení výjimky zcela v souladu s pravidly, a když mu byla výjimka udělena, byl v dobré víře, že všechny podmínky pro její udělení splnil. Řídící orgán má znát pravidla a udělit výjimku pouze za předpokladu splnění všech náležitostí. Konečná verze textu žádosti byla upravena samotným řídicím orgánem (e-mailová korespondence s právníkem oddělení projektové podpory MŠMT). Postup žalobce byl řídicím orgánem auditován a nikdy nebyl rozporován. Není povinností zadavatele zkoumat, zda rozhodnutí o udělení výjimky bylo vydáno v souladu s pravidly, když tato povinnost spočívá na řídicím orgánu udělujícím výjimku;
 - 4) žalobce zdůraznil, že v celém projektu i v předmětné VZ došlo k naplnění účelu zákona a byl zajištěn postup v souladu s principy 3E, tedy hospodárnost, efektivnost a účel nakládání s veřejnými prostředky, požadovanými zák. č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), v platném znění (dále jen „zákon o finanční kontrole“);
 - 5) žalobce má za to, že žalovaný se s námitkami žalobce uvedenými v odvolání dostatečně nevypořádal a napadená rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná. Žalobce poukázal zejména na body 25 – 27 napadených rozhodnutí. Žalobce v této souvislosti zmínil judikaturu správních soudů, a to rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993 č. j. 6 A 48/92-23 a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-83, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 1282/2007.
4. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí je nutno chápat jako situaci, kdy z textu rozhodnutí nelze seznat, z jakých důvodů bylo vydáno, příp. proč bylo takto rozhodnuto. Dle stávající judikatury nelze požadavek na odůvodnění rozhodnutí vykládat tak, že je povinností správního orgánu každou odvolací námitku explicitně vyvrátit, nýbrž stačí, pokud tento vystaví argumentační rámec, kterým jsou odvolací námitky vyvráceny, toliko implicitně (viz rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2009 č. j. 9 Afs 70/2008). Žalovaný má za to, že tomuto požadavku dostál a z napadených rozhodnutí je seznatelné, proč bylo rozhodnuto daným způsobem. Žalobce po udělení výjimky v zadávacím řízení užil postupu podle ust. § 23 ZVZ, a proto byl povinen podle bodu 10.11 Pravidel pro výběr dodavatelů obdobně aplikovat bod 10.7 Pravidel, resp. aplikovat jeho druhou část, tedy předložit nezávislý posudek, který bude obsahovat jak ocenění obdrženého plnění, tak i zhodnocení výhodnosti zadavatelem zvoleného postupu. Tento posudek ovšem žalobce nepředložil. Tím porušil podmínky rozhodnutí MŠMT uvedené v článku XII., čímž došlo k neoprávněnému použití poskytnutých finančních prostředků

ve smyslu ust. § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, což vedlo v konečném důsledku k porušení rozpočtové kázně podle ust. § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona.

5. Žalovaný zdůraznil, že udělení výjimky žalobci pouze umožnilo užití institutu jednacího řízení bez uveřejnění, přičemž mezi stranami je nesporné, že žalobce mohl v daném případě tento institut užít. Udělení výjimky však nezabavovalo žalobce povinnosti postupovat podle pravidel. Z textu udělené výjimky nevyplývá, že žalobce byl zbaven povinnosti uvedené v bodě 10.11 Pravidel pro výběr dodavatelů. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
6. Na základě podané žaloby krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i správní řízení, která jeho vydání předcházela, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.
7. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobci byly ze strany MŠMT na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 15. 2. 2010 č. 0040/01/01 č. j. 11797/2009-45, ve znění dodatku ze dne 25. 6. 2012 č. 0040/01/02 č. j. 11797/2009-45 a dodatku ze dne 26. 2. 2013 č. 0040/01/03 č. j. MSMT-3592/2013-440 poskytnuty peněžní prostředky v celkové maximální výši 680 107 000 Kč, přičemž 15% výše dotace, tj. 102 016 050 Kč tvoří prostředky národního spolufinancování ze státního rozpočtu a 85% výše dotace, tj. 578 090 950 Kč tvoří prostředky z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Peněžní prostředky byly poskytnuty v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace na relizaci projektu „Regionální materiálově technologické výzkumné centrum“ reg. č. CZ.1.05/2.1.00/01.0040. Na základě rozhodnutí byly žalobci poskytnuty peněžní prostředky v celkové výši 680 027 246,41 Kč.
8. Dne 14. 5. 2015 byla správcem daně u žalobce zahájena daňová kontrola, kterou byly ověřovány skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v platném znění (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). Daňová kontrola byla zahájena na základě podnětu poskytovatele (MŠMT) ze dne 14. 10. 2014. Rozsah kontroly byl omezen na prošetření nesrovnalostí, které se vztahovaly k VZ č. 021 „Zařízení na indukční odstředivé lití kovových materiálů“ a VZ č. 132 „Vakuová indukční pec s odléváním na vodou chlazený rotující měděný válec a s klasickým odléváním“. Zpráva o daňové kontrole byla projednána dne 8. 11. 2016 (protokol č. j. 3344761/16/3200-31471-803108).
9. Správce daně provedenou kontrolou dospěl k závěru, že žalobce u VZ č. 132 nepředložil řídícímu orgánu nezávislý posudek, nepostupoval při výběru dodavatele v souladu s platnými pravidly pro výběr dodavatelů a v souladu se ZVZ a podle pokynů uvedených v aktuální Příručce pro příjemce Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace 2007 - 2013, čímž porušil podmínky rozhodnutí uvedené v článku XII. a tím neoprávněně použil poskytnuté peněžní prostředky ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, což vedlo k porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Na základě uvedeného správce daně vydal platební výměry ze dne 30. 11. 2016, jimiž vyměřil

žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 404 742 Kč a odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 2 293 538 Kč.

10. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadenými rozhodnutími žalovaného.
11. Podle ust. § 23 odst. 1 písm. a) ZVZ zadavatel může zadat veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, jestliže v předchozím otevřeném řízení, užším řízení, zjednodušeném podlimitním řízení či jednacím řízení s uveřejněním, a v případě veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti rovněž v předchozím soutěžním dialogu nebyly podány žádné nabídky.
12. Podle článku 6.22 Pravidel pro výběr dodavatelů zadavatel je povinen zopakovat výběrové řízení, pokud neobdrží žádnou nabídku (tj. neaplikovat postup podle § 23 odst. 1 ZVZ), pokud ŘO OP VaVpl neprokáže, že je využití zjednodušeného postupu nezbytné zejména z důvodů časových omezení projektu.
13. Podle článku 10.7 Pravidel pro výběr dodavatelů v případě zakázky spadající mezi výjimky uvedené v § 18 odst. 1 či 2 ZVZ není zadavatel povinen realizovat výběrové řízení podle těchto Pravidel, je však povinen doložit ŘO OP VaVpl řádné zdůvodnění prokazující, že se na danou veřejnou zakázku výjimka uvedená v § 18 odst. 1 či 2 ZVZ skutečně vztahuje, a to již v rámci ex-ante kontroly zakázky, a rovněž doložit nezávislý posudek, který bude obsahovat jak ocenění obdrženého plnění, tak i zhodnocení výhodnosti zadavatelem zvoleného postupu (např. s ohledem na existenci potenciálně zaměnitelných produktů či služeb s odlišnými náklady).
14. Podle článku 10.11 Pravidel pro výběr dodavatelů postup uvedený výše v čl. 10.7 se aplikuje obdobně i na případy, kdy zadavatel postupuje podle postupů uvedených v § 22 a 23 ZVZ, s výjimkou případů, kdy tak ŘO OP VaVpl stanoví.
15. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí použil extenzivní a nesprávný výklad bodu 10.7 Pravidel pro výběr dodavatelů, které lze využít pouze při postupu mimo režim ZVZ, což však nebyl případ žalobce. Krajský soud se s touto argumentací žalobce neztotožnil. Je pravdou, že ustanovení článku 10.7 Pravidel pro výběr dodavatelů upravuje postup zadavatele v případech výjimek stanovených taxativně v § 18 odst. 1 či 2 ZVZ, přičemž výslovně upravuje dvě podmínky, které je zadavatel v těchto výjimečných případech povinen splnit, a to: 1) zdůvodnění prokazující, že se na danou veřejnou zakázku skutečně vztahuje výjimka uvedená v § 18 odst. 1 či 2 ZVZ, a to již v rámci ex-ante kontroly zakázky, 2) doložení nezávislého posudku, obsahujícího jednak ocenění obdrženého plnění, jednak zhodnocení výhodnosti zadavatelem zvoleného postupu. Označený článek Pravidel pro dodavatele je však nutno aplikovat ve spojení s článkem 10.11 týchž pravidel, který výslovně stanoví, že článek 10.7 se aplikuje obdobně i na případy, kdy zadavatel postupuje dle postupů uvedených v § 22 a 23 ZVZ s výjimkou případů, kdy tak řídicí orgán nestanoví. Jelikož žalobce dle obsahu správního spisu, jakož i dle žalobního tvrzení postupoval v souladu s ust. § 23 ZVZ, přičemž řídicí orgán v povolení výjimky nestanovil odlišný postup, byla aplikace článku 10.7 Pravidel pro dodavatele v jeho případě zcela na místě.

16. Ani druhý žalobní bod krajský soud neshledal důvodným. Žalobce v něm namítl nadbytečnost nezávislého posudku, když žalobce znal běžnou tržní hodnotu předmětu VZ prostřednictvím nabídek, jež obdržel v předchozím zadávacím řízení, takže ocenění předmětu plnění bylo nadbytečné. Nezbytnost výjimky pak v případě žalobce nebylo možno prokázat znaleckým posudkem ani jiným způsobem, když fakticita této potřeby vyplynula ze součtu lhůt pro realizaci zadávacího řízení a vlastního plnění veřejné zakázky.
17. Lze přisvědčit žalobci, že povinnosti vyplývající z článku 10.7 Pravidel pro dodavatele jsou vymezeny tak, aby reflektovaly charakter výjimek taxativně určených § 18 odst. 1 či 2 ZVZ a odlišnost výběrového řízení v takto vymezených případech. Jestliže se však tato úprava ve smyslu článku 10.11 Pravidel pro dodavatele *obdobně aplikuje* také na postup dle § 23 ZVZ, v jehož režimu se nacházel žalobce, z logiky věci je nezbytné pravidla obsažená v článku 10.7 modifikovat způsobem odpovídajícím § 23 ZVZ. Ve smyslu *obdobné aplikace* tak v případě postupu dle § 23 ZVZ nebude zadavatel prokazovat, že se na danou veřejnou zakázku skutečně vztahuje výjimka dle § 18 odst. 1 či 2 ZVZ, neboť je adresátem rozhodnutí řídicího orgánu, jímž mu byla výjimka povolena, ale nepochybně se na něj bude vztahovat povinnost doložit nezávislý posudek, obsahující ocenění obdrženého plnění, neboť probíhá-li zjednodušené neveřejné výběrové řízení, představuje takový posudek naplnění nezbytného ukazatele transparentnosti probíhajícího řízení. Tuto povinnost, která svědčí zadavateli právě v jednacím řízení bez uveřejnění, nelze zaměňovat s postupem zadavatele v souvislosti s žádostí o poskytnutí výjimky, byť z podkladových listin předložených zadavatelem spolu s podáním žádosti o poskytnutí výjimky mohlo být řídicímu orgánu zřejmé, v jakých cenových relacích se ocenění předmětu VZ pohybuje. Ocenění VZ nebylo předmětem rozhodování řídicího orgánu; tím byla žádost o udělení výjimky. Z logiky věci je rovněž nepochybné, že ocenění obdrženého plnění musí procedurálně nastat až poté, co zadavatel obdrží rozhodnutí o výjimce vydané řídicím orgánem, neboť až na jeho základě se do režimu výjimečného řízení dostává. Argumentace žalobce uvedená v žalobním bodu 2) proto nemůže obstát. Pokud se žalobce dovolává toho, že důvody výjimečnosti jeho situace spočívající v běhu lhůt pro realizaci zadávacího řízení a vlastního plnění veřejné zakázky nelze prokázat znaleckým posudkem, je toto zdůvodnění zcela mimo podstatu posuzované věci. Žalobce zaměňuje povinnost doložit ocenění obdrženého plnění znaleckým posudkem s důvody, pro které mu byla výjimka udělena. Ve smyslu článku 10.7 ve spojení s článkem 10.11 Pravidel pro výběr dodavatelů bylo povinností žalobce doložit nezávislý posudek obsahující ocenění obdrženého plnění, neboť bylo zapotřebí dostat principu transparentnosti za situace, kdy se žalobce dostal do výjimečného postupu jednacího řízení bez uveřejnění, v němž dochází ke značnému omezení hospodářské soutěže.
18. Třetí žalobní bod považuje krajský soud za zcela nepřípadný, neboť žalobce jím směřuje proti rozhodnutí řídicího orgánu o povolení výjimky s tím, že jako adresát tohoto povolení předpokládal, že všechny podmínky pro udělení výjimky splnil a nebylo jeho povinností zkoumat, zda rozhodnutí bylo vydáno v souladu s Pravidly pro výběr dodavatelů. Rozhodnutí o udělení výjimky žalobci však nebylo správcem daně ani žalovaným nikdy zpochybněno, jak vyplývá z obsahu správních spisů i z odůvodnění napadených rozhodnutí. Nedostatek v postupu žalobce byl shledán v souvislosti s absencí

nezávislého posudku, který měl žalobce předložit až poté, co mu byla výjimka udělena. Třetí žalobní bod se tak mívá s předmětem řízení.

19. Ve čtvrtém žalobním bodě se žalobce dotýká principu proporcionality, když namítá, že v souvislosti s realizací předmětné VZ došlo k naplnění účelu zákona a byl jím zajištěn postup v souladu s principy hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky.
20. Krajský soud se proto dále zabýval tím, jak se v napadených rozhodnutích, jakož i rozhodnutích správního orgánu I. stupně princip proporcionality promítl.
21. K právní otázce proporcionality uloženého odvodu se váže obsáhlá judikatura správních soudů, jejíž shrnutí představuje usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018 č. j. 1 Afs 291/2017-33, v němž NSS dospěl k závěru, že každé porušení dotačních podmínek, které nejsou v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeny jako méně závažné, zakládá porušení rozpočtové kázně a při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně přitom musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.
22. V posuzované věci správní orgán I. stupně v prvostupňových rozhodnutích (shodně na str. 3 těchto rozhodnutí) uvedl, že postupem žalobce došlo k porušení ustanovení článku XII. „Výběr dodavatelů“, bodu 11 Přílohy č. 3 a Pravidel pro výběr dodavatelů dnem proplacení první faktury ve výši 10 400 000 Kč z projektového účtu daňového subjektu dodavateli SECO/WARWICK S. A., tj. dne 29. 2. 2012, a tím k neoprávněnému výdeji dle ust. článku VI. „Způsobilé výdaje“ Rozhodnutí.
23. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0040/01/01 bylo vydáno dne 15. 2. 2010. Podle čl. XXIII. „Porušení podmínek Rozhodnutí a vyplývající sankce“, bodu 1, písm. b) porušení podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, které zakládá porušení rozpočtové kázně, je porušení podmínek stanovených v článku XII., pokud jde o takové porušení povinností, které má nebo mohlo mít finanční dopad či vliv na výsledek výběrového řízení. Dodatkem č. 0040/01/02 k rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 25. 6. 2012 byl změněn článek XXIII. Rozhodnutí tak, že dle jeho bodu 3, toto porušení rozpočtové kázně bude v každém jednotlivém případě postiženo sníženým odvodem uvedeným v příloze č. 3 tohoto rozhodnutí. Dle přílohy č. 3 upravující sankce (snížené odvody) za porušení rozpočtové kázně v důsledku porušení pravidel pro zadávání zakázek, je v článku I. specifikace snížených odvodů za porušení povinností stanovených v článku XII. Příloha č. 3 je nedílnou součástí dodatku č. 0040/01/02.
24. Na základě uvedeného je zřejmé, že podle článku XXIII. odst. 1 písm. b) rozhodnutí o poskytnutí dotace v původním znění ze dne 15. 2. 2010 bylo porušením podmínek dotace, které zakládá porušení rozpočtové kázně mimo jiné porušení podmínek stanovených v článku XII. avšak pouze za předpokladu, že se jednalo o porušení

povinností, které mělo nebo mohlo mít finanční dopad či vliv na výsledek výběrového řízení. „Finančním dopadem“ se přitom dle vysvětlivky č. 9 obsažené v rozhodnutí o dotaci rozumí negativní dopad na účelnost, hospodárnost a efektivnost poskytnutých prostředků. Změnu v podobě zpřísnění podmínek zakládajících porušení rozpočtové kázně přinesl dodatek k rozhodnutí č. 0040/01/02 ze dne 25. 6. 2012, a to v tom smyslu, že porušením podmínek, zakládajících porušení rozpočtové kázně, je porušení podmínek stanovených v článku XII. Rozhodnutí bez dalšího, tj. bez zkoumání dopadu tohoto porušení na účelnost, hospodárnost a efektivnost poskytnutých prostředků či vliv na výsledek výběrového řízení.

25. Z pohledu změny článku XXIII. dodatku Rozhodnutí č. 2 je však podle názoru krajského soudu v posuzované věci rozhodující, kdy k vytýkanému porušení podmínek žalobcem došlo. Okamžik porušení ustanovení článku XII. Rozhodnutí byl vymezen správním orgánem I. stupně v prvostupňových rozhodnutích (str. 3 rozhodnutí) dnem 29. 2. 2012, tj. dnem, kdy došlo k proplacení první faktury dodavateli. Ke dni 29. 2. 2012 však platilo rozhodnutí o poskytnutí dotace v původní podobě, tj. pod č. 0040/01/01 ze dne 15. 2. 2010, když dodatek č. 0040/01/02 obsahující přísnější podmínky ve vztahu k porušení podmínek dle článku XII. Rozhodnutí byl vydán až dne 25. 6. 2012. Správce daně proto měl povinnost ve smyslu článku XXIII. bodu 1 písm. b) Rozhodnutí, v původním znění, zabývat se tím, zda zjištěné porušení povinností na straně žalobce mělo nebo mohlo mít finanční dopad či vliv na výsledek výběrového řízení, tedy zda mělo negativní dopad na účelnost, hospodárnost a efektivnost poskytnutých prostředků. Takovou úvahu však rozhodnutí správních orgánů obou stupňů postrádají, neboť jimi bylo postupováno ve znění dodatku č. 2 Rozhodnutí, který k vyhodnocení těchto ukazatelů již nezavazoval. Postupem správních orgánů obou stupňů tak byla nesprávně aplikována pravidla, která ke dni zjištěného porušení rozpočtové kázně žalobcem neexistovala.
26. Jelikož v napadených rozhodnutích žalovaného, jakož i rozhodnutích správního orgánu I. stupně absentuje správní úvaha odrážející princip proporcionality, ačkoliv bylo povinností správních orgánů se tímto kritériem stanovení odvodu zabývat, shledal krajský soud 4) žalobní bod důvodným.
27. V pátém žalobním bodě žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí, když se žalovaný nedostatečně vypořádal s odvolacími námitkami. Krajský soud nesdílí názor žalobce, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná v odstavcích [25] - [27] odůvodnění, jak blíže konkretizoval v žalobě. V označené části odůvodnění se žalovaný vypořádal s odvolacími námitkami, jejichž důvodnost zde posuzuje, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem a krajský soud se s jeho závěry ztotožnil, což ostatně vyplývá i z argumentace, kterou vypořádal žalobní body 1 - 3 (viz výše).
28. V obecné rovině však lze pátý žalobní bod shledat částečně důvodným, a to v návaznosti na argumentaci krajského soudu k žalobnímu bodu 4. Z obsahu odvolání, které je součástí správních spisů je seznatelné, že žalobce námitku, že *zajistil postup v souladu s principy hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky*, vznesl také v podaném odvolání. Žalovaný se s touto odvolací námitkou v napadených rozhodnutích nijak nevypořádal, resp. v odstavcích [31] obou napadených rozhodnutí toliko uvedl, že ověření, zda byl zajištěn postup v souladu s „principy 3E“, nebylo

předmětem daňové kontroly, což však nelze považovat za řádné a přezkoumatelné vypořádání odvolací námitky. Žalovaný tak porušil ustanovení § 114 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění, podle kterého je povinen přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Nad rámec argumentace uvedené k žalobnímu bodu 4, krajský soud dodává, že ověření uvedených principů nelze vnímat jako předmět daňové kontroly, ale jako úvahu správce daně ohledně stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně.

29. Na základě uvedené argumentace krajský soud napadená rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Současně byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady zaplacením soudních poplatků v celkové výši 6 000 Kč.
31. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 7. března 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

22 Af 112/2017-70

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Monikou Javorovou v právní věci

žalobce: **Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava**
sídlem 17. listopadu 2172/15, 708 33 Ostrava - Poruba
proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 6. 2017 č. j. 28436/17/5000-10480-712262 a č. j. 28437/17/5000-10480-712262, ve věcech odvodů za porušení rozpočtové kázně

takto:

- I. Záhloví rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 3. 2019 č. j. 22 Af 112/2017-61 **se opravuje** tak, že správně zní „o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 6. 2017 č. j. 28436/17/5000-10480-712262 a č. j. 28437/17/5000-10480-712262, ve věcech odvodů za porušení rozpočtové kázně“.
- II. Výrok I. rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 3. 2019 č. j. 22 Af 112/2017-61 **se opravuje** tak, že správně zní „Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 22. 6. 2017 č. j. 28436/17/5000-10480-712262 a č. j. 28437/17/5000-10480-712262 **se zrušují** a věci **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.“

Odůvodnění:

32. Ve shora označené věci krajský soud rozhodl rozsudkem ze dne 7. 3. 2019 č. j. 22 Af 112/2017-61.
33. Při zpracování písemného vyhotovení rozsudku došlo v záhlaví a ve výroku I. rozsudku k zjevné nesprávnosti, když místo data a čísel jednacích napadených rozhodnutí žalovaného bylo nesprávně uvedeno datum vydání a čísla jednacích rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
34. Podle ust. § 54 odst. 4 a § 55 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, opraví předseda senátu v rozhodnutí i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.

35. V souladu s citovaným ustanovením předsedkyně senátu opravila chyby v počtech, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ostrava 23. dubna 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu